

Bijeenkomst in Backamaderas Zondagmiddag, 3 juli 2016.

Behalve de eigenaar waren er 6 mannen, twee vrouwen en een kind van ca. 10 jaar aanwezig. Nadat allen gezeten waren begon een van de mannen tot ons te spreken. Hij heette de Hollandse mensen welkom in hun midden. Daarna ging hij voor in het gebed. Een eenvoudig gebed waaruit volgens mijn gewaarwording de kinderlijke vrees van God in te bemerken was. Na het gebed sprak hij mij aan om als eerste het woord te voeren. Rene vertaalde elke zin.

God heeft tot het oude volk Israël gesproken door de profeten. Daarna heeft Hij gesproken door Zijn eigen Zoon. En tot ons spreekt Hij door allebei. Door de profeten in Gods Woord; en door Zijn Zoon in het Evangelie. Dat is een groot voorrecht; maar het is niet genoeg. God heeft Zijn Heilige Geest uitgestort in Israël. En die Geest hebben wij ook hard nodig. Dat is een levendmakende Geest. God heeft tot onze vaders gesproken en hij spreekt nog. Maar wij hebben Zijn Geest zo nodig. Wij in Holland. En u in de Hongaarse gebieden. Daarover wil ik iets zeggen vanmiddag.

Ik wil een tekst voorlezen uit Ezechiël 37 vers 3.

En Hij zei tot mij: mensenkind, zullen deze beenderen levend worden? En ik zei: Heere, Heere, Gij weet het!

1. In deze woorden toont de Heere aan Ezechiël, **dat Israël in Babel als het ware in de dood verkeerde**. De Heere belooft dat die verstrooide Joden weer bij elkaar komen in hun eigen land. En dat Hij Zijn Heilige Geest zal uitstorten over het volk. Die beloften zijn gedeeltelijk vervuld. Het volk van Juda is teruggekeerd, maar de stammen van Israël toen nog niet. Toen Juda weer in hun land woonde, heeft de Heere eeuwen later, Zijn Geest over hen uitgestort, op de Pinksterdag.

2. Maar deze tekst kan ook op een geestelijke manier uitgelegd worden voor het persoonlijk leven.

De Heilige Geest begint te werken in een zondaar tot overtuiging van zonde, gerechtigheid en oordeel. Dan worden onze zonden beweend. Dan voelen we de scheiding tussen de Heere en onze ziel. Paulus zegt, *de droefheid naar God werkt een onberouwelijke bekering tot zaligheid*. Dan ervaren we, dat we die breuk en scheiding tussen de Heere en onze ziel nooit meer goed kunnen maken. Op de Pinksterdag riepen de mensen uit: *wat moeten we doen om zalig te worden?* Dan komen we in een verlegen toestand. En voor hen komt het Evangelie, zoals Petrus zei: *geloof in de Heere Jezus Christus en gij zult zalig worden*. De Geest van God werkt dat geloof in ons hart.

En wat gebeurt er daarna? Dan moeten wij leren om Jezus te gaan volgen. En dat is soms een heel zware en moeilijke weg. Dat is een weg door verdrukking, door beproevingen, door verzoeken; en door spot en verachting, door eer en oneer; en door goed gerucht en kwaad gerucht. Door bezaaide en onbezaaide landen. Door kruis en verdriet. En dat is een zware weg waarin we niet in eigen kracht staande kunnen blijven. Maar de Heere wil kracht naar kruis geven.

3. Wij hebben in alle kerken een geestelijke opwekking nodig.

De Heilige Geest is ook zo hard nodig in de kerken van Hongarije. De Reformatie is door Luther begonnen in 1517. Korte tijd daarna drong de nieuwe leer in het Hongaarse Rijk binnen. Vooral in Trans-Silvanië, Zevenbergen, Hongarije, Bohemen en Moldavië. De inwoners wierpen het Roomse juk af. 10 jaar later ontwikkelde er een verdeling in het Hongaarse Rijk. Een gedeelte bleef Rooms-Katholiek; een deel bleef onder invloed van het mohammedanisme. En een ander deel nam de leer van de Reformatie aan.

Luther legde zich het meeste toe op de Leer van de Rechtvaardigmaking. Daarna kwam de invloed van Calvijn in deze streken. Calvijn legde zich vooral toe op een kerkordelijke kerkregering en orde in de leerstellingen. Zijn invloed en die van Bullinger en Bucer kwam ook hier in de omgeving. Dat blijkt daaruit, dat ze de Psalmen en de Catechismus vanuit Zwitserland hier overnamen in de kerken.

De Heere heeft veel gewerkt in deze landen. Maar er kwam ook veel vervolging en tegenstand tegen de leer van Christus en vrije genade.

De kerk leed enkele eeuwen onder een algemeen verval. Maar er vonden ook geestelijke opwekking. Bijvoorbeeld aan het einde van de 19e eeuw. Dat kunnen we lezen in de boeken van Kohlbrugge, die invloed uitoefende in Bohemen en omgeving.

En als we nu kijken naar de kerk van Hongarije dan moeten we wel erkennen dat alles in diep verval en afval is terechtgekomen. De kerken zijn een vallei vol dorre doodsbeenderen geworden. Dat is in Holland zo en dat is ook hier in deze dorpen en steden. Deze plaatsen liggen in een grote vallei. Wat hebben wij de Geest van levendmaking en opwekking nodig.

4. Is er hoop voor nieuw leven in de kerken?

Het visioen wat Ezechiël kreeg in hoofdstuk 37 heeft wel een beginnende vervulling. Maar de volkomen vervulling moet nog komen. Dat kunnen we lezen in Romeinen 11 vers 12-15. *Indien hun val de rijkdom is der wereld en hun vermindering de rijkdom der heidenen, hoeveel te meer hun volheid. - Want indien hun verwerping de verzoening is der wereld wat zal de aanneming wezen, anders dan het leven uit de doden?* Paulus schrijft dat de Joden het evangelie hebben verworpen. Daarom ging hij onder de heidenen preken. Dus de reden dat de heidenen het evangelie hoorden lag in het feit dat de joden het verwierpen. Die verwerping bracht nieuw leven in de volken van de wereld. Hoeveel te meer zal de wederaanneming en de verzoening van de Joden, nieuwe leven geven? Zowel leven bij de joden maar juist ook ook in de wereld. Dat is het argument van Paulus. Het betekent, dat de Christelijke kerk in de wereld - die nu zo dood en zo vervallen is - dat de Kerk nieuw leven zal ontvangen met de bekering van Israël. Wij moeten daar naar verlangen en uitzien.

Toen de broeders van Jozef in Egypte kwamen, heeft Jozef zich vreemd tegenover hen aangesteld. De Heere Jezus komt terug naar Zijn eigen broeders, maar houdt zich nu nog vreemd tegenover hen. Maar straks kan Zijn liefdehart Zich niet langer meer inhouden. En dan openbaart Hij zichzelf.

Maar is er nu ook hoop voor nieuwe geestelijk leven in de Hongaarse kerk?

Toen Jozef gestorven was moest zijn beenderen in een kist gelegd worden. Ze moesten die kist meenemen naar Kanaän. Deze kist vol doodsbeenderen was een profetisch onderpand dat de belofte aan Israël vervuld zal worden.

Hier in deze omgeving heeft de Heere zoveel gewerkt. Er liggen zoveel kinderen en knechten van God in het graf. Maar hun woord en prediking leeft nog. En de gebeden die zij gedaan hebben voor hun nageslacht en de Kerk in Hongarije, klinken nog na in de oren des Heeren. De Heere verhoort dat op Zijn tijd. En zoals deze doodsbeenderen van Jozef een onderpand waren van de vervulling, zo hebben wij hier in dit land ook nog onderpanden, dat Hij terugkomt tot Zijn kerk. Dat doet God uit kracht van het onveranderlijk Genadeverbond. God is trouw. Ik ben met u, al de dagen, tot de voleinding der wereld.

Ik wil besluiten met de wapenspreuk van het Hongaarse vaandel. ***Zo God voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn?***

Ik bemerkte heel goed de overname bij de broeders en de innerlijke vereniging in deze zaak.

Er was een man die een speldje op zijn stropdas had. Het was het Hongaarse wapen. Hij deed het af en gaf het aan mij om op mijn stropdas te spellen. Hij zei: we zijn Hongaren en we leven in Roemenië.

Daarna sprak een man over Romeinen 6 de eerste 14 verzen. Ik kon het niet verstaan wat de klank betreft, maar ik verstond het inwendig. Dan is het net alsof de Geest inwendig ook licht geeft in dezelfde zaken. Hij sprak over het sterven met Christus, door de doop afgebeeld. En het opstaan met Hem in een nieuw geestelijk leven. Dat is gebrekkig van onze kant, maar volmaakt in Hem.

Ik had graag een korte aanvulling willen geven als bewijs van instemming. Maar er was geen tijd voor. Want enkele weken geleden heb ik over dit hoofdstuk gemediteerd. In dit hoofdstuk wordt gesproken van de oude mens in twee opzichten. In de eerste plaats is *de oude mens der zonde* de zondige levenswandel waarin wij geleefd hebben, voordat God ons stil zette; en ons er uit trok. Dat zondige oude leven is voorgoed voorbij.

Maar de 2e betekenis van de oude mens is, *de oude natuur die inwendig blijft leven*. Deze kan zo sterk worden dat hij kan uitbreken, zelfs in het openbaar. En daarom is de Geest zo nodig om daarvoor bewaard te worden. Want de nieuwe mens wil naar de Geest leven en de overgebleven oude natuur wil zich ook uitleven. Maar de Heere bewaart Zijn volk daarvoor. En dat is een grote genade.

Gedenkteken

Wij kwamen dinsdag 5 juli bij onze kinderen en kleinkinderen in Backamaderas.

Het was voor allen heel aangenaam om elkaar weer te mogen ontmoeten in gezondheid. We hebben ons vermaakt met fietstochtjes, gezellig samenzijn en hulpverlening in het werk wat te doen is bij René en Arie.

Donderdag 's middags gingen Wilbert, mijn (klein)zoon en ik, naar een naburig dorp. Daar is een zwembad. Door de hitte had Wilbert daar natuurlijk veel zin in. Zelf ging ik wandelen en kwam bij een kerkgebouw. Het zag er slecht onderhouden uit.

In de schaduw kreeg ik een aangename meditatie over die woorden: *God heeft gesproken in Zijn heiligdom; dies zal ik van vreugde opspringen*. Ik overdacht dat God sprak in de dagen van de Reformatie en daarna. En dat Hij kerkelijk gezien nu veelal zwijgt. Gelukkig zijn er uitzonderingen.

Daarop overdacht ik de onveranderlijkheid van het Genadeverbond en dat de Heere weer opnieuw zou spreken in Zijn heiligdom in de wereld, met de bekering van Israël. Dus ook in Hongarije / Roemenië.

Ik zag enkele stenen liggen en stapelde die op elkaar. De bovenste steen was een driehoek. Een driehoek is een symbool van de Drie-enige Verbondsgod. Ik nam een oranje steen en verfde op de muur: Y. N. Dat betekent in het Hebreeuws Yehovah nissi. In het Nederlands is het: *De HEERE is mijn Banier*. Exodus 17: 15. Voor mij persoonlijk was het een gedenkteken.

DE Heere openbaarde Zich ook aan Jakob in Bethel. Daarna zette Jakob de steen, waarop hij gelegen had, overeind.

Vervolgens ging ik terug naar het zwembad om Wilbert. Daarna gingen we samen naar die kerk en vertelde ik mijn ervaring.

Vervolgens gingen we de heuvel op om tussen de bossen te spelen.